

Ad 2.

Det under dette Punkt stillede Spørgsmaal maa efter Departementets Mening besvares benægtende. Til Begrundelse heraf skal man anføre følgende:

Hvis man ikke finder Arbejderens større eller mindre Anvendelighed fyldestgørende karakteriseret ved, hvad man kunde kalde hans Arbejdsløshedsintensitet (jfr. foran), er der formentlig ingen anden Vej at gaa end for hver enkelt af Arbejdsløshedskassernes Medlemmer at søge tilvejebragt saadanne Oplysninger, som er egnede til at indicere de paagældendes beskæftigelsesmæssige Kvalitet.

Undersøgelser af denne Art er foretaget i forskellige Lande (England, Sverige, Norge), men dog kun for de Arbejdere, der paa Undersøgelsens Tidspunkt var arbejdsledige, og som gennem Forsikring eller som Modtagere af Understøttelse var under Observation. Saadanne Arbejdere har man søgt at inddele i „Risikogrupper“ paa Grundlag af, hvad der har kunnet oplyses om de enkelte Personers fysiske og psykiske Forudsætninger for at kunne udfylde en Arbejdsplads. Værdien af de Resultater, der er fremgaaet af disse Undersøgelser, er blevet meget forskelligt bedømt. For Norges Vedkommende fandt man Materialet meget mangelfuldt og bearbejdede det kun for Oslos Vedkommende. I England foretoges den første Undersøgelse af denne Art i 1923, og den Omstændighed, at Forsøget er gentaget flere Gange senere, tyder formentlig paa, at man har tillagt Resultaterne nogen Vægt. Bedst synes den svenske Undersøgelse at være lykkedes, men den blev ogsaa iværksat med Anvendelse af et meget omfattende Apparat; saaledes medvirkede — foruden de arbejdsløse selv — en Række af sociale Institutioner som Arbejdsløshedsnævn, Fattigbestyrelser, Pensionsnævn, „nykterhetsnämnd“, Politi o. s. v., og Embedsmænd fra Socialstyrelsen overvaagede, at Bedømmelsen skete efter ensartede Principper; endelig søgte man ved Husbesøg at indsamle saadanne Iagttagelser, som kunde give Holdepunkter for den skønsmæssige Vurdering af vanskeligt paagribelige Faktorer.

Der er maaske nogen Grund til paa Forhaand at formode, at en Undersøgelse af denne Art i Danmark vilde kunne give Resultater af mindst samme Værdi som Undersøgelserne i de nævnte tre Lande — vel at mærke, hvis man kunde regne med en for Foranstaltningen gunstig Mentalitet blandt Arbejderne selv, idet disses interesserede og forstaaende Bistand vilde være nødvendig, for at Materialet kunde blive tilstrækkelig fuldstændigt og Resultaterne tilforladelige. Imidlertid kan man ikke lade ude af Betragtning, at den særegne Situation, hvorunder Spørgsmaalet i Øjeblikket er rejst, synes at maatte gøre Udfaldet af en Undersøgelse lidet lovende. Det synes ikke urimeligt at antage, at Undersøgelsen vilde komme til at savne den Popularitet, der er en nødvendig Forudsætning for et tilfredsstillende Resultat.

Selv om man imidlertid vilde se bort herfra og iværksætte en Undersøgelse efter samme Linier som de i England, Norge og Sverige foretagne, vilde man dog paa et saadant Grundlag alene faa Midler til at danne sig en Forestilling om, hvorledes de paa Undersøgelsestidspunktet *arbejdsledige* Arbejdere fordelte sig efter beskæftigelsesmæssig Kvalitet, medens det af Ingeniør Julius Madsen stillede Spørgsmaal tager Sigte paa *samtlig*e arbejdsløshedsforsikrede Arbejders Fordeling i saa Henseende. Og Departementet maa i høj Grad stille sig tvivlende over for Muligheden af med Held at kunne gennemføre en Undersøgelse, der rækker videre end til de Arbejdere, der ved Kontrolmelding eller paa anden Maade frembyder sig til Observation.

Ad 3—5.

Under Henvisning til det foran anførte skal man til disse Punkter kun udtale, at Departementet ikke mener at kunne anbefale, at der foretages et Forsøg, som formentlig nødvendigvis maatte beslaglægge mange Menneskers Arbejde (herunder Arbejdsløshedskassernes Bestyrelser) i nogle Maaneder, naar man dog har Grund til paa Forhaand at nære afgørende Mistillid til, at Forsøget vilde faa et tilfredsstillende Udfald.

(Underskrifter).